

Arrest

nr. 189 686 van 12 juli 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 27 mei 2015 hebben ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 14 april 2015 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ongegrond verklaard wordt. De bestreden beslissing werd ter kennis gebracht op 27 april 2015.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 mei 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat I. FLORIO, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 februari 2015 dienden verzoekers een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna verkort de Vreemdelingenwet).

Op 26 maart 2015 verklaarde de gemachtigde de voormelde aanvraag ontvankelijk.

Op 10 april 2015 bracht de arts-adviseur het volgende advies uit:

"NAAM : B., N. (R.R.: [...])
Vrouwelijk
nationaliteit: Servië
geboren te P. op [...]1974
adres: [...]

Ik kom terug op uw vraag voor evaluatie van het medisch dossier voorgelegd door genoemde persoon in het kader van zijn aanvraag om machtiging tot verblijf, bij onze diensten ingediend op 20.02.2015.

Verwijzend naar uw vraag voor advies kan ik u meedelen:

- *Verwijzend naar het medisch attest d.d. 10.02.2015 van de hand van dr. J. S., huisarts, waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan hypertrofe en "obstructieve" cardiomyopathie waarvoor behandeling met Nobiten (bèta-blokker) en Amlor (calciumantagonist). Regelmatige controle bij een cardioloog is noodzakelijk*
- *Verwijzend naar het medisch attest d.d. 07.01.2015 van de hand van dr. M. D. C., cardioloog, waaruit blijkt dat betrokkene lijdt aan hypertrofe cardiomyopathie, medicatievoorstel: Nobiten en Amlor.*
- *Verwijzend naar de medische attesten d.d. 06.06.2014 en 29.09.2013 van de hand van dr. J. S. waaruit blijkt dat betrokkene zou lijden aan een PTSS.*

Ik weerhoud dat betrokkene lijdt aan een hartaandoening en hiervoor best wordt opgevolgd door een cardioloog die kan beschikken over een bèta-blokker en een calciumantagonist. In het laatste attest d.d. 10.02.2015 van dr. S. wordt geen gewag meer gemaakt van een PTSS, ik neem aan dat deze aandoening inmiddels voorbij is.

Voor het geval dit niet zo zou zijn verwijs ik naar het dienaangaande eerder uitgebracht advies d.d. 18.04.2012 van de hand van dr. G.K.

*Mogelijkheid tot reizen:
Betrokkene kan reizen.*

*Beschikbaarheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:
Er werd gebruik gemaakt van de volgende bronnen (deze informatie werd toegevoegd aan het administratief dossier van de betrokkene):*

1. *Informatie afkomstig uit de MedCOI-databank die niet-publiek is:
Aanvraag Medcoi van 05.12.2013 met het uniek referentienummer BMA-5159*

Uit deze informatie kan geconcludeerd worden dat de behandeling en opvolging door een cardioloog beschikbaar is in Servië en dit zowel ambulante als in hospitalisatie verband. Eveneens beschikbaar zijn beta-blokkers (atenolol, metoprolol) en calciumantagonist amlodipine (Amlor).

*Toegankelijkheid van de zorgen en van de opvolging in het land van herkomst:
"Allereerst kan een verblijfstitel niet enkel op basis van het feit dat de toegankelijkheid van de behandelingen in het land van onthaal en het land van herkomst sterk uiteen kan lopen afgegeven worden. Naast de verificatie van de mogelijkheden tot behandeling in het land van herkomst of het land waar de aanvrager gewoonlijk verblijft vindt de in het kader van een aanvraag uitgevoerde evaluatie ook plaats op het niveau van de mogelijkheden om toegang te krijgen tot deze behandelingen. Rekening houdend met de organisatie en de middelen van elke staat zijn de nationale gezondheidssystemen zeer uiteenlopend. Het kan om een privé-systeem of een openbaar systeem gaan, een staatsprogramma, internationale samenwerking, een ziektekostenverzekering, ziekenfonds Het gaat dus om een systeem dat de aanvrager in staat stelt om de vereiste zorgen te bekomen.*

Het gaat er niet om zich ervan te verzekeren dat het kwaliteitsniveau van dit systeem vergelijkbaar is met het systeem dat in België bestaat. Deze vergelijking zou tot gevolg hebben dat een verblijfsrecht zou worden toegekend aan elke persoon wiens systeem voor de toegang tot zorgverlening van minder goede kwaliteit zou zijn dan het systeem in België. Dit zou niet in overeenstemming zijn met de belangrijkste doelstelling van de verificaties op het gebied van de toegang tot de zorgverlening, namelijk zich ervan verzekeren dat deze zorgverlening in het land van herkomst of het land waar zij verblijft toegankelijk is voor de aanvrager.

De Gezondheidszorg in Servië is georganiseerd op de drie gebruikelijke niveaus (primaire secundaire en tertiaire zorg), verbonden op basis van een systeem van doorverwijzing. Er bestaat een verplichte ziekteverzekering die zowel werknemers, zelfstandigen, gepensioneerden als uitkeringsgerechtigden insluit personen is de verzekering gratis, daar de staat de bijdragen voor deze personen betaalt. Deze verzekering geeft toegang tot de publieke gezondheidszorg.

In het geval verzoeker onmiddellijk na aankomst in Servië nood heeft aan medische bijstand is er gedurende een periode van maximum 60 dagen recht op dringende medische zorgen op alle niveaus voor personen die terugkeren en nog niet in regel zijn met de ziekteverzekering. Tijdens deze periode moet betrokkene zich in regel stellen met de ziekteverzekering.

De bijdrage in de kosten van de zorgen door de patiënt wordt bepaald in functie van de inkomsten van de verzekerde en zijn familieleden. Die bijdragen variëren van een halve euro voor een consult tot 6 euro voor een radiografie, maar in het meest voordelige geval – en dit is zo voor werklozen en mensen met weinig inkomsten – moet de patiënt helemaal niets zelf betalen.

Medicijnen die op de “positieve lijst” voorkomen zijn gratis voor de patiënt, indien deze over een ziekteverzekering beschikt. De enige kost die door de patiënt gedragen wordt, is een participatiekost van RSD 50. Een deel van de nodige medicatie van betrokkene staat op deze lijst. Voor de medicatie op lijst A1 draagt de patiënt een participatiekost van 25%. De medicatie op lijst B en lijst C staan onder een specifiek regime.

Een invaliditeitsuitkering wordt toegekend in geval van werkonbekwaamheid. Mensen die op zichzelf niet in staat zijn de normale dagdagelijkse handelingen te stellen hebben recht op bijstand van een andere persoon (mantelzorg). In Servië heeft men recht op een werkloosheidsuitkering wanneer men minstens 12 maanden bijgedragen heeft gedurende de laatste 18 maanden. Voor verzoeker zal dit niet het geval zijn. Indien hij of zij geen inkomen kan verwerven uit arbeid, kan betrokkene rekenen op sociale bijstand in functie van het familiale inkomen en het aantal personen ten laste. De andere voorwaarden zijn het hebben van de Servische nationaliteit en uiteraard het verblijf. Een alleenstaande zonder middelen ontvangt 5.820 RSD per maand (50,87 euro), een familie bestaande uit 5 personen 11.646 RSD per maand (101,79 euro). Dit kan nog aangevuld worden met andere sociale uitkeringen.

Betrokkene legt geen bewijs van (algemene) arbeidsongeschiktheid voor en bovendien zijn er geen elementen in het dossier die erop wijzen dat betrokkene geen toegang zou hebben tot de arbeidsmarkt in het land van oorsprong. Niets laat derhalve toe te concluderen dat zij niet zou kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Bovendien kan de echtgenoot zijn steentje bijdragen in de financiële situatie van het gezin. In het dossier bevindt zich namelijk geen enkele aanwijzing dat hij arbeidsongeschikt zou zijn. Overigens lijkt het erg onwaarschijnlijk dat betrokkene in Ser/ië- het land waar zij tenslotte ongeveer 37 jaar verbleef - geen familie, vrienden of kennissen meer zou hebben bij wie zij terecht zou kunnen voor (tijdelijke) opvang en hulp bij het bekomen van de nodige zorgen aldaar of voor (tijdelijke) financiële hulp.

Wat betreft de toegankelijkheid van deze medicatie dient nogmaals verwezen te worden naar de rechtspraak van het EHRM waaruit heel duidelijk blijkt dat het volstaat dat de medicatie aanwezig is en dat het feit of deze medicatie moeilijk kan verkregen worden door de betrokkene geen reden is om te besluiten tot een schending van artikel 3 van het E. V.R.M. (Arrest RVV nr. 81574 van 23 mei 2012)

Niets verhindert betrokkenen derhalve om terug te keren. Het staat betrokkenen vrij hiertoe een beroep te doen op de Internationale Organisatie voor Migratie (IOM) om zo de nodige steun te verkrijgen voor een terugreis. Ook beschikt de IOM over een Reïntegratiefonds dat als doel heeft een duurzame terugkeer naar en reïntegratie in het land van herkomst te vergemakkelijken. Dit fonds is ontworpen om mensen bij te staan in het vinden van inkomensgenererende activiteiten. Reïntegratiebijstand kan het volgende bevatten: beroepsopleidingen, opstarten van kleine zakenprojecten, kosten om een cursus of opleiding te volgen, kosten om informatie over beschikbare jobs te verkrijgen, bijvoorbeeld door middel van tewerkstellingsbureaus, accommodatie/huur, extra bagage."

Conclusie:

Uit het voorgelegd medisch dossier kan niet worden afgeleid dat de zieke op zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland"

Op 14 april 2015 verklaarde de gemachtigde de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ongegrond.

Dit is thans de bestreden beslissing, waarvan de motivering luidt als volgt:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 20.02.2015 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

B., S. (R.R.: [...]), geboren te P. op [...]1972

B., N. (R.R.: [...]), geboren te P. op [...]1974

Wettelijke vertegenwoordigers van:

B., P. geboren te P. op [...]1998

B., E. geboren te S. op [...]1999

B., Z. geboren te S. op [...]2001

B., M. geboren te S. op [...]2003

Nationaliteit: Servië

Adres: [...]

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Artikel 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 26.03.2015, deel ik u mee dat dit verzoek ongegrond is.

Reden(en) :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, zoals vervangen door Art 187 van de wet van 29 december 2010 houdende diverse bepalingen.

Er werden medische elementen aangehaald door B. N. die echter niet weerhouden kunnen worden (zie medisch advies arts-adviseur dd. 10.04.2015)

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is niet bewezen dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Het attest van immatriculatie dat werd afgegeven in het kader van de procedure op basis van genoemd artikel 9ter dient te worden ingetrokken. Gelieve betrokkene tevens af te voeren uit het Vreemdelingenregister omwille van “verlies van recht op verblijf”.

Een eventuele onmogelijkheid tot reizen zal bij de uitvoering van een verwijdering onderzocht worden.”

2. Onderzoek van het beroep

Verzoekers voeren in hun eerste middel de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van het redelijkheids- en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij lichten hun eerste middel toe als volgt:

“In de bestreden beslissing wordt ten onrechte beweerd dat de aanvraag ongegrond zou zijn omdat de ziekte van verzoekster niet kan weerhouden worden als grond om een verblijfsvergunning te bekomen in toepassing van art. 9 TER VW en hierbij wordt verwezen naar het advies van de ambtenaar-geneesheer dd. 10.04.2015.

In dit advies wordt integendeel aangenomen dat de ziekte van verzoekster wel degelijk ernstig is en grond kan opleveren voor een verblijfsvergunning, doch de vereiste zorgen en opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst, zodat de aanvraag dient afgewezen te worden.

Deze argumentatie is volledig vaag en nietszeggend in die zin dat er niet afdoende wordt verduidelijkt waarom er niet zou voldoen aan de voorwaarden zoals bepaald in de wetbepaling terzake, weze art. 9 TER, § 1 VW.

De motivering van de bestreden beslissing is totaal kaduuk, en de beslissing strijdt met het art. 9 TER VW, aangezien er enkel wordt gemotiveerd en ook advies wordt verstrekt inzake de algemene toestand der zorgen en opvolging in het land van herkomst, zonder dat hierbij rekening wordt gehouden met het feit dat verzoekers van Roma origine zijn.

Dat de werkelijkheid erin bestaat dat verzoekster ernstig ziek is, en er gezien de etnische achtergrond (Roma origine) geenszins enige mogelijkheid bestaat op medische behandeling in het land van herkomst, temeer zij onmogelijk kunnen terugkeren ook nog voor andere redenen.

Dat verzoekster een schending van art. 3 EVRM heeft ingeroepen, artikel dat ruimer is dan het toepassingsgebied van art. 9 TER VW, zoals recentelijk bevestigd in rechtspraak van de Verenigde kamers van de Raad van State.

Dat er in de bestreden beslissing geenszins enig afdoend antwoord wordt verschaft op de ingeroepen schending van art. 3 EVRM, en er niet in dit verband kon volstaan worden met de bewering alsof er niet zou voldaan zijn aan de voorwaarden van art. 9 TER VW, bewering die door verweerders wordt betwist aan de hand van talrijke medische attesten die worden voorgelegd.

Het redelijks- en zorgvuldigheidsbeginsel evenals de beginselen van behoorlijk bestuur vereisen dat niet enkel wordt nagegaan of er sprake is van een ziekte met een onmiddellijk gevaar voor het leven, doch tevens wordt nagegaan of er geen sprake is van een ziekte die een reëel risico inhoudt voor de fysieke integriteit, en of er geen gevaar bestaat voor onmenselijke behandeling wegens afwezigheid van adequate behandeling van de ziekte in het land van herkomst/verblijf.

Dit is hier niet afdoende gebeurd.

Er is gemakkelijksshalve zomaar overgegaan tot afwijzing van de beslissing op basis van de bewering dat de zorgen en opvolging toegankelijk zijn in het land van herkomst, zonder evenwel de concrete toestand van de Roma waaronder concludanten te onderzoeken.

De DVZ moet rekening houden met de etnische oorsprong van de betrokkene bij de motivatie inzake de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de zorg in het herkomst land (cfr. RvV 74.392, 31 januari 2012 – RvV 88.598, 28 september 2012 voor wat betreft een situatie van ontoegankelijkheid tot zorg voor een Roma- verzoeker in Servië).

De DVZ moet ook de etnische toegankelijkheid tot zorg motiveren en ook de financiële toegankelijkheid. Het volstaat niet dat DVZ argumenteert dat er in het herkomstland van betrokkene een systeem van sociale zekerheid bestaat (RvV 48.809, 20 september 2010 – RvV 49.781, 19 oktober 2010).

In casu is dit nooit gebeurd.

Het is duidelijk dat dergelijke afwijzing wegens ongegrondheid zonder enige correcte motivering waarom er niet zou voldaan zijn aan bepaalde voorwaarden, getuigt van een grove onzorgvuldigheid en bovendien het redelijkheidsbeginsel schendt.

Dat de motivering van verwerende partij zeer vaag en onvoldoende is en concludant niet toelaat te weten waarom er niet aan de voorwaarden zou zijn voldaan.

Gezien er door verwerende partij nooit enig onderzoek is gebeurd is naar alle voorwaarden vermeld in artikel 9 TER § 1 VW, hoewel het nu juist de bedoeling moet zijn alle nuttige elementen te onderzoeken is er manifeste schending van art. 9 TER VW;

Deze totaal gebrekkige argumentatie met totaal gebrek aan enig afdoend onderzoek door de aangestelde arts-geneesheer heeft een beslissende invloed gehad op de uitkomst van de beslissing.”

In hun tweede middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet, van de materiële motiveringsplicht, van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoekers lichten hun tweede middel toe als volgt:

“Schending art. 9 ter Vreemdelingenwet 15 december 1980.

Schending beginsel dat elke bestuurshandeling door een materieel motief moet worden gedragen (materiële motiveringsplicht).

Artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“De administratieve beslissingen worden met redenen omkleed (...).”

Aan artikel 62 Vreemdelingenwet is slechts voldaan wanneer de motivering van de administratieve beslissing afdoende en toereikend is (R.v.St., nr. 43.522, 29 juni 1993, R.A.C.E., 1993), en meer bepaald passend, nauwkeurig en relevant (R.v.St., nr. 53.583, 7 juni 1995, Rev.dr.étr. 1995, 326) of nog duidelijk, nauwkeurig en ter zake dienend (R.v.St. nr. 42.199, 8 maart 1993, R.A.C.E., 1993).

Artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepalen het volgende:

“Artikel 2: De bestuurshandelingen van de besturen bedoeld in artikel 1 moeten uitdrukkelijk worden gemotiveerd.

Artikel 3: De opgelegde motivering moet in de akte de juridische en feitelijke overwegingen vermeldende die aan de beslissing ten grondslag liggen. Zij moet afdoende zijn.”

De motiveringsplicht als beginsel van behoorlijk bestuur vereist dat de motivering van een bestuurshandeling die een aanvraag verwerpt volledig, precies en relevant is (R.v.St. nr. 55.056, 7 september 1995, Rev.dr.étr. 1996, 249).

Verzoeker meent dat bovenvermelde rechtsregels door de Dienst Vreemdelingenzaken in casu werden geschonden en dat alleszins de materiële motiveringsplicht werd geschonden.

Verzoekers vordert dan ook op grond van een schending van materiële maar ook de formele motiveringsplicht de vernietiging van de bovengenoemde beslissing van de Dienst Vreemdelingenzaken.

De motivering van de dienst Vreemdelingenzaken is op geen enkele wijze afdoende, nauwkeurig en volledig.

Verwerende partij beperkt zich ertoe in haar beslissing te verwijzen naar het advies van de arts-geneesheer die beweert dat de zorgen en de opvolging beschikbaar en toegankelijk zijn voor verzoekers, quod certe non.

In de bestreden beslissing is geen enkele afdoende motivering terug te vinden waarom er niet zou voldaan zijn aan de andere twee hypothesen voorzien in art. 9 TER VW.

Verzoekers kunnen niet akkoord gaan met een dergelijke stereotype afwijzing van hun verzoek tot regularisatie, terwijl zijzelf van Roma origine zijn en dus er heel specifiek met deze origine rekening diende gehouden te worden bij het onderzoek naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid der zorgen en opvolging.

Er is dan geen enkele afdoende motivering waarom verwerende partij de aanvraag van verzoeker ten gronde zou moeten afwijzen, dan wel zelf enig onderzoek zou uitvoeren.

Om een verblijf te bekomen op grond van medische redenen dient de medische toestand van de vreemdeling een zekere ernst te vertonen. Meer bepaald is vereist dat de ziekte, ongeacht de aard ervan, een zekere ernst vertoont om een reëel beletsel voor de uitvoering van de uitvoeringsmaatregel te kunnen vormen

Zie BROUCKAERT S., “Medische aspecten van het vreemdelingenrecht en artikel 3 van het EVRM. Een overzicht van rechtspraak van het Europees Hof van de Rechten van de Mens, de Raad van State en de burgerlijke rechtbanken”, T. Vreemd., 2005, 196).

Er is niet vereist dat de ziekte levensbedreigend is, het kan volstaan dat bv. gespecialiseerde zorgverstrekking nodig is (zie bv. Kort.ged. Brussel, 13 mei 1998, RDE, 1998, 240) of nog dat regelmatige consultaties nodig zijn (continuïteit in de zorgverstrekking (zie bv. Kort.ged. Brussel, 14 augustus 1996, T. Vreemd, 1996, 373).

De Raad van State voegt hieraan toe: “ce qui est en cause n’est pas la stabilité d’un état de santé, mais bien sa gravité et la constance de soins qu’il appelle.” (zie RVS, nr. 62.844, 30 oktober 1996).

Bovendien dient verwerende partij na te gaan of de vreemdeling in zijn land van herkomst over de nodige medische zorgverstrekking kan beschikken.

Indien blijkt dat dit niet afdoende onderzocht is, dan is er manifeste schending van het zorgvuldigheidsbeginsel zoals in casu aan de orde is."

In hun derde middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 3 en 5 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna verkort het EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de rechten van verdediging.

Ze lichten hun derde middel toe als volgt:

"De materiële motiveringsplicht vereist dat de beslissing gesteund is op voldoende draagkrachtige motieven (P.M., "Le controle par le conseil d'Etat de la motivation des actes réglementaires", noot onder R.v.St., 1 februari 1989, nr. 31.882, J.L.M.B., 1989, 55-560). In casu is dit niet het geval.

Er mag van verwerende partij uiteraard verwacht worden dat er niet op een vage en algemene wijze geantwoord wordt.

De motivering moet adequaat zijn en in evenredigheid met het belang van de beslissing. Zie ook J. VANDE LANOTTE en E. CERECHE, De motiveringsplicht van bestuurshandelingen, Brugge, Die Keure, 1992, 11-12.

In casu blijkt dit geenszins uit de motivering, wel integendeel, werd er geen enkel onderzoek terzake gedaan en dus ook niet gemotiveerd omtrent de gevolgen van de etnische afkomst van verzoekster op haar mogelijkheden tot het bekomen van de noodzakelijke behandeling.

Dat in elk geval nooit de actuele situatie voor de Roma in het land van herkomst is onderzocht geworden alvorens een beslissing te nemen of minstens dit niet blijkt uit de motivering.

Dat de situatie van de Roma in Servië ongeveer gelijk is als deze in Kosovo, weze dus dramatisch. Cfr. Amnesty International :

« Amnesty International roept in een nieuw rapport de Europese Unie op om geen romazigeuners gedwongen terug te sturen naar Kosovo. Ook België heeft met Kosovo een overeenkomst omtrent de uitlevering van Roma afgesloten. De roma hebben in Kosovo nauwelijks rechten, zo stelt Amnesty International in een recent rapport. "Roma en andere minderheden komen daar terecht in een situatie van geweld en extreme discriminatie" verduidelijkt Lore Van Welden van Amesty International. "Roma hebben in Kosqovo heel beperkte toegang tot arbeid, tot educatie, tot gezondheidszorg en tot huisvesting."

Cfr. Human Rights Watch (77 page report that documents the serious human rights problems faced by Roms who left Kosovo for Western Europe but were subsequently sent back.

The report recommends:

" An immediate moratorium on forced returns until conditions improve. Urgent steps to provide assistance to those who have been returned."

Gelet op hetgeen voorafgaat is het duidelijk dat de hier bestreden beslissing onrechtmatig werd genomen.

Er is is sprake van een complete achterstelling op alle mogelijke vlakken en dus ook op het medisch vlak, waarbij er niet enkel discriminatie is doch tevens financiële ontoegankelijkheid."

Verzoekers voeren in de drie middelen een gelijkaardig betoog zodat de Raad deze gezamenlijk onderzoekt.

Vooreerst merkt de Raad op dat verzoekers op geen enkele wijze toelichten hoe de bestreden beslissing artikel 5 van het EVRM of de rechten van de verdediging schendt, dermate dat deze onderdelen onontvankelijk zijn.

Artikel 2 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en artikel 62 van de Vreemdelingenwet bepalen dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen, zodat de bestuurde kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt.

Verzoekers bespreken de verschillende motieven in hun middel waardoor zij aantonen de juridische en feitelijke overwegingen te kennen. De bestreden beslissing geeft duidelijk de redenen aan op grond waarvan de beslissing is genomen, zo wordt er verwezen naar de toepasselijke rechtsgrond, zijnde artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en wordt er verwezen naar het advies van de ambtenaar-geneesheer van 10 april 2015 waarop de bestreden beslissing steunt. In dit advies stelt de ambtenaar-geneesheer dat de zieke niet op een zodanige wijze aan een aandoening lijdt dat deze een ernstig risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit aangezien de noodzakelijke medische zorgen bestaan in het herkomstland. Ook de toegankelijkheid werd in het advies onderzocht.

Verzoekers kunnen dan ook geenszins gevolgd worden waar zij stellen dat de motieven vaag en onvoldoende zijn en niet toelaten te begrijpen waarom niet aan de voorwaarden van artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet zou zijn voldaan. Evenmin kan worden aangenomen dat er geen onderzoek is gebeurd naar alle voorwaarden zoals vermeld in artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet. Het blote betoog dat er enkel zou zijn nagegaan of er thans sprake is van een onmiddellijk gevaar voor het leven en niet of de aandoening een reëel risico inhoudt voor de fysieke integriteit of voor een onmenselijke behandeling in geval van afwezigheid van een adequate behandeling, kan geenszins worden bijgetreden. Een eenvoudige lezing van het advies toont aan dat de verschillende situaties vervat in artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet werden onderzocht.

Een schending van artikel 2 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 of van artikel 62 van de Vreemdelingenwet wordt geenszins aangetoond.

Artikel 3 van de voornoemde wet van 29 juli 1991 schrijft voor dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen en dat de motivering afdoende dient te zijn. Het begrip 'afdoende' impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing (RvS 6 september 2002, nr. 110.071; RvS 21 juni 2004, nr. 132.710). De motivering moet in dit opzicht dus draagkrachtig zijn, hetgeen wil zeggen dat de motivering voldoende duidelijk, juist, niet tegenstrijdig, pertinent, concreet, precies en volledig moet zijn (RvS 31 augustus 2009, nr. 195.654).

Verzoekers betwisten dat de motivering afdoende is.

Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat aan de overheid de verplichting wordt opgelegd haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenfinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het beginsel impliceert dat de overheid met alle dienstige stukken rekening moet houden.

Betreffende de aangevoerde schending van het redelijkheidsbeginsel, merkt de Raad op dat het redelijkheidsbeginsel de Raad niet toestaat het oordeel van het bestuur over te doen, maar enkel dat oordeel onwettig te bevinden wanneer het tegen alle redelijkheid ingaat doordat de door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief ontbreekt (RvS 20 september 1999, nr. 82.301).

Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht behoort het evenmin tot de bevoegdheid van de Raad om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is gekomen.

Het afdoende karakter van de uitdrukkelijke motivering, het respect voor de materiële motiveringsplicht, voor het zorgvuldigheidsbeginsel en voor het redelijkheidsbeginsel moeten worden beoordeeld door de toetsing van de uitgedrukte motieven aan de gegevens van het dossier en aan de toepasselijke wetsbepaling, *in casu* artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet waarvan verzoekers eveneens de schending aanvoeren.

Artikel 9ter, §1 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

“§ 1

“De in België verblijvende vreemdeling die zijn identiteit aantoont overeenkomstig § 2 en die op zodanige wijze lijdt aan een ziekte dat deze ziekte een reëel risico inhoudt voor zijn leven of fysieke integriteit of een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er

geen adequate behandeling is in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, kan een machtiging tot verblijf in het Rijk aanvragen bij de minister of zijn gemachtigde.

De aanvraag moet per aangetekende brief worden ingediend bij de minister of zijn gemachtigde en bevat het adres van de effectieve verblijfplaats van de vreemdeling in België.

De vreemdeling maakt samen met de aanvraag alle nuttige en recente inlichtingen over aangaande zijn ziekte en de mogelijkheden en de toegankelijkheid tot een adequate behandeling in zijn land van herkomst of in het land waar hij verblijft.

Hij maakt een standaard medisch getuigschrift over zoals voorzien door de Koning bij een besluit vastgesteld na overleg in de Ministerraad. Dit medisch getuigschrift dat niet ouder is dan drie maanden voorafgaand aan de indiening van de aanvraag vermeldt de ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling.

De beoordeling van het in het eerste lid vermelde risico, van de mogelijkheden van en van de toegankelijkheid tot behandeling in zijn land van herkomst of het land waar hij verblijft, en van de in het medisch getuigschrift vermelde ziekte, haar graad van ernst en de noodzakelijk geachte behandeling, gebeurt door een ambtenaar-geneesheer of een geneesheer aangeduid door de minister of zijn gemachtigde die daaromtrent een advies verschaft. Deze geneesheer kan, indien hij dit nodig acht, de vreemdeling onderzoeken en een bijkomend advies inwinnen van deskundigen.”

Verzoekers stippen aan dat uit het medisch advies blijkt dat de ziekte van verzoekster ernstig is, doch dat de vereiste zorgen volgens de arts-adviseur beschikbaar en toegankelijk zijn in het land van herkomst. Verzoekers achten deze argumentatie vaag, nietszeggend, totaal kaduuk, niet afdoende en onzorgvuldig omdat niet zou verduidelijkt zijn waarom er niet is voldaan aan de voorwaarden vervat in artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en omdat er enkel en op stereotiepe wijze wordt gemotiveerd aangaande de algemene toestand der zorgen en opvolging zonder rekening te houden met de Roma origine van verzoekers of de concrete toestand van de Roma te onderzoeken. Bij de motivering aangaande de beschikbaarheid en toegankelijkheid had de gemachtigde moeten rekening houden met deze etnische oorsprong. Thans werd niet gemotiveerd omtrent de gevolgen van de etnische afkomst van verzoekster op haar mogelijkheden tot het bekomen van de noodzakelijke behandeling in geval van terugkeer. Door deze etnische achtergrond zou er geenszins enige mogelijkheid bestaan op een medische behandeling in het herkomstland. Verzoekers verwijzen hierbij naar een citaat uit een rapport van Amnesty International en van Human Rights Watch van onbepaalde datum waarin wordt gesteld dat Roma in Kosovo een heel beperkte toegang hebben tot onder meer gezondheidszorg en waarbij het rapport oproept tot een onmiddellijk moratorium op gedwongen terugkeer tot de situatie verbetert. De situatie voor Roma in Servië zou volgens verzoekers ongeveer gelijk zijn aan die voor Roma in Kosovo, nl. dramatisch. Ook om andere redenen zouden verzoekers niet kunnen terugkeren en ze menen dat de gemachtigde ook omtrent de financiële toegankelijkheid had moeten motiveren.

Zoals *supra* reeds gesteld, werd in de bestreden beslissing met verwijzing naar het advies van de arts-adviseur waarop de beslissing volledig steunt, wel degelijk ingegaan op de verschillende hypothesen of voorwaarden van artikel 9ter, § 1 van de Vreemdelingenwet. Dit blijkt uit een eenvoudige lezing van het advies. Verzoekers kunnen gevolgd worden waar zij stellen dat bij het onderzoek naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de noodzakelijke behandeling voor de hartproblematiek, die door de arts-adviseur ernstig wordt geacht, geen rekening is gehouden met de Roma origine van verzoekers. Echter, verweerder kan in de nota met opmerkingen gevolgd worden waar die erop wijst dat in de aanvraag om machtiging tot verblijf door verzoekers geen melding werd gemaakt van hun Roma origine. Er wordt in de aanvraag enkel gesteld *“deze hogervermelde toestand heeft tot gevolg dat cliënte onmogelijk nog kan terugkeren naar haar geboorteland temeer uit de tevens bijgevoegde informatie blijkt dat er geen gepaste behandeling voorhanden is / mogelijk is in het land van herkomst.”* Echter, verzoekers hebben bij de aanvraag geen informatie gevoegd. De inventaris verwijst enkel naar de paspoorten van verzoekers, naar 3 standaard medische getuigschriften en 1 medisch verslag. In de medische getuigschriften of het verslag wordt geen uitspraak gedaan, laat staan informatie gevoegd, over de behandelingsmogelijkheden in het herkomstland. Waar verzoekers pas in het verzoekschrift op hun origine wijzen en summier citeren uit een rapport van Amnesty International en van Human Rights Watch, heeft dit citaat betrekking op de situatie van Roma in Kosovo en niet op de situatie in Servië. Er is overigens onduidelijkheid over de nationaliteit van verzoekers nu zij in hun verzoekschrift verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, maar in hun aanvraag van 20 februari 2015 verklaarden van Servische nationaliteit te zijn, de paspoorten spreken van een “Joegoslavische” nationaliteit en vermelden een adres in Subotica, wat in Servië ligt. Nu verzoekers in hun aanvraag verklaarden van Servische nationaliteit te zijn, ligt het voor de hand dat de arts-adviseur niet de specifieke situatie in Kosovo heeft onderzocht. Wat er ook van zij, het blijkt *in casu* dat verzoekers in de aanvraag met geen woord hebben gerept over hun Roma origine en over de eventuele problematiek die deze etnische

origine met zich meebrengt in geval van terugkeer voor de toegang tot de gezondheidszorg. De Raad kan geen rekening houden met informatie die voor het eerst gevoegd wordt bij het verzoekschrift (beoordeling *ex tunc*). Bovendien en ten overvloede is een summier citaat uit een onbepaald rapport van Amnesty International en uit een vaag omschreven rapport van Human Rights Watch aangaande Roma in Kosovo - beiden van ongekende datum - onvoldoende om een op het ogenblik van de genomen beslissing actuele problematiek in geval van terugkeer naar Subotica in Servië, waar verzoekers voor hun vertrek bleken te wonen, hard te maken. Het kwam aan verzoekers toe om de zorgvuldigheid te hebben in hun aanvraag minstens melding te maken van hun origine en hun vrees om die reden geen toegang te zullen hebben tot de noodzakelijke behandeling. Verzoekers stellen dat er "nog andere" redenen zijn waarom ze niet naar het herkomstland kunnen terugkeren, maar lichten die op geen enkele manier toe.

Waar verzoekers stellen dat ook de financiële toegankelijkheid had moeten onderzocht worden, gaan zij opnieuw voorbij aan de inhoud van het advies. De arts-adviseur heeft zich geenszins beperkt tot de vaststelling dat er sociale zekerheid bestaat in Servië. Hij heeft verder gemotiveerd aangaande de systemen die bestaan voor mensen die aangewezen zijn op sociale bijstand en heeft aangestipt dat verzoekster geen bewijs heeft voorgelegd van arbeidsongeschiktheid en dat haar echtgenoot eveneens zijn steentje kan bijdragen aan de financiële situatie van het gezin. Motieven die verzoekers onbeantwoord hebben gelaten.

Verzoekers vervolgen dat zij in hun aanvraag de schending hebben ingeroepen van artikel 3 van het EVRM, dat deze bepaling een ruimer toepassingsgebied zou hebben als artikel 9 van de Vreemdelingenwet en dat dit zou bevestigd zijn in rechtspraak van de verenigde kamers en van de Raad van State. Er zou in deze dus niet kunnen worden volstaan met een onderzoek naar de voorwaarden van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoekers ontwaren ook een schending van het redelijkheids- en zorgvuldigheidsbeginsel nu enkel zou zijn nagegaan of de ziekte een onmiddellijk gevaar betekent voor het leven en er niet afdoende is nagegaan of er sprake is van een ziekte die een reëel risico inhoudt voor de fysieke integriteit of voor een onmenselijke of vernederende behandeling in het herkomstland bij afwezigheid van een adequate behandeling.

In de aanvraag hebben verzoekers inderdaad verwezen naar artikel 3 van het EVRM. Echter, hun betoog dat de draagwijdte van artikel 3 van het EVRM ruimer zou zijn dan de bescherming geboden door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet en dat dit zou bevestigd zijn in de rechtspraak van de Verenigde Kamers en de Raad van State is foutief. Er werd juist zowel door de Raad in Algemene Vergadering als door de Raad van State bevestigd dat de bescherming geboden door artikel 9ter van de Vreemdelingenwet ruimer is dan de bescherming geboden door artikel 3 van het EVRM (RvS 19 juni 2013, nr. 223.961; RvS 28 november 2013, nrs. 225.632 en 225.633; RvS 29 januari 2014, nr. 226.651 en RvV AV 12 december 2014, nrs. 135 035, 135 038 en 135 039).

Bovendien weze aangestipt dat het Europees Hof voor de Rechten van de Mens (hierna verkort het EHRM) in zijn arrest nr. 41738/10 in de zaak Paposhvili t. België van 13 december 2016 in zijn § 183 het volgende heeft gesteld voor de toepassing van artikel 3 van het EVRM inzake verwijdering van vreemdelingen die lijden aan een ernstige ziekte, het gaat om "*situaties die de verwijdering inhouden van ernstig zieke vreemdelingen waar ernstige aanwijzingen voorliggen dat hij of zij, ook al ligt geen imminent risico op overlijden voor, een reëel risico loopt in geval van afwezigheid van een gepaste behandeling in de ontvangende staat of het gebrek aan toegang tot een dergelijke behandeling, op blootstelling aan een ernstige, snelle en onomkeerbare achteruitgang van zijn of haar gezondheidstoestand resulterend in een intens lijden of in een betekenisvolle vermindering van de levensverwachting (eigen vertaling)*". Hieruit blijkt dat het EHRM, ook al wordt niet langer een imminent risico op overlijden vereist, de lat nog steeds zeer hoog legt vooraleer het aanvaardt dat een schending van artikel 3 van het EVRM zich kan voordoen voor een zieke vreemdeling en de draagwijdte van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet nog steeds ruimer is dan die van artikel 3 van het EVRM in medische dossiers.

Waar verzoekers terugkomen op het feit dat enkel zou zijn nagegaan of de ziekte een onmiddellijk gevaar betekent voor het leven en er niet afdoende zou nagegaan zijn of er sprake is van een ziekte die een reëel risico inhoudt voor de fysieke integriteit of voor een onmenselijke of vernederende behandeling in het herkomstland bij afwezigheid van een adequate behandeling, herhaalt de Raad dat dit betoog niet stoelt op een zorgvuldige lezing van het advies.

De Raad kan niet vaststellen dat de gemachtigde of de arts-adviseur zijn uitgegaan bij hun beoordeling van onjuiste feitelijke gegevens, of dat zij die incorrect hebben beoordeeld of dat zij op grond daarvan in onredelijkheid tot hun besluit zijn gekomen. De door het bestuur geponeerde verhouding tussen de motieven en het dispositief ontbreekt niet, noch kan vastgesteld worden dat niet met alle dienstige stukken rekening is gehouden of dat niet alle hypothesen van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet werden onderzocht.

Een schending van artikel 3 van de voormelde wet van 29 juli 1991, van de materiële motiveringslicht, het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel, van artikel 9ter van de Vreemdelingenwet of artikel 3 van het EVRM blijkt niet.

De middelen zijn deels onontvankelijk, deels ongegrond.

3. Korte debatten

Verzoekers hebben geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als *accessorium* van het beroep tot nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf juli tweeduizend zeventien door:

mevr. A. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. MAES